rati. Byl však i jinak hojně čten i vyhledáván pro bohatost svého obsahu a proto, že přinášel příspěvky vynikajících odborníků. Mezi jeho přispivateli najdeme i jména vynikajících českých právníků.

O otázce, má-li nájemce petitorní žalobu proti třetím osobám, které mu překážejí ve výkonu jeho práva, vyslovil se náš nejv. soud ve svém rozh. č. 9076 Váž. k l a d n ě. Proti tomuto názoru nejv. soudu vystoupil v časopise »Bratislava« (IV. roč., str. 408 až 418) a pak i v tomto časopise prof. B o h á č e k (Právník, 1931, str. 88 násl.). Zajímavo je, že v témže smyslu jako náš nejv. soud rozhodl i v í d e ň s k ý nejv. soud (rozh. ze 17. března 1931, 1 Ob 172/31, Jur. Bl. 1931, str. 286 násl.) a že proti tomuto rozhodnutí vystoupil prof. K l a n g (Jur. Bl. 1931, str. 287, 288). K l a n g nazývá kritisované rozhodnutí »kryptosociologickým«, poněvadž se snaží umělými konstrukcemi vynutiti ze zákona výsledek, který z něho nelze vyvoditi při nepředpojatém výkladu. K l a n g doporučuje sice d e l e g e f e r e n d a i petitorní ochranu nájemcovu, ale varuje soudy před »nalézáním práva« (Rechtsfindung); praví: »Chce-li soudce vyrovnání zájmů, na němž je vybudován zákon, nahraditi vyrovnáním jiným, které by v jednotlivém případě lépe vyhovovalo, vydává se nebezpečí, že bude hleděti jednostranně jen k zájmům jedné strany. I když se tomuto nebezpečí vyhne, zůstává tu ještě další a větší nebezpečí, že totiž jednotlivý případ, o nějž jde, bude posuzován isolovaně a že nebude vzat náležitý zřetel na následky, které z rozhodnutí o něm vyplývají pro jiné případy a pro celý právní a hospodářský život. Toto nebezpečí je tím větší, čím více se stává modou, vyhlašovati věrnost zákonu za kult slovíčkářský. Opatrnosti, které vyžaduje používání »přirozených zásad právních« nebo analogie práva, se pak velmi snadno nedbá a v podvědomí zpracovaném hesly působí neuvědomělá představa, že právo odpovídající »hospodářství« lze nalézti tím snáze, čím nerozvážněji se vykladatel oprostí od pout zákona.«

Z exekuční prakse. Vymáhající strana B. S., dělnice v B., požívající práva chudých, podala u okr. s. ve V. žádost za povolení exekuce nucenou dražbou pro svoji vykonatelnou pohledávku, zjištěnou zást. právem ve vložce č. 227 poz. kn. kat. území Ž., uvádějíc v žádosti, že žádá uctivě, aby z řečené vložky byl jí na základě uděleného práva chudých vyhotoven knih. výtah a připojen ke spisům a navrhujíc pak povolení oné dražby. Okr. s. ve V. žádost tuto zamítl s odůvodněním, že »k návrhu není přiloženo listinné osvědčení uvedené v § 133 civ. ř. s. č. 1 a 2, spočívající v předložení úředního výpisu z poz. knihy«. Žádost za vyhotovení knih. výpisu soud nijak nevyřídil. Vymáh. strana podala do tohoto usnesení stížnost, v níž poukazovala na to, že přece v návrhu výslovně žádala, aby knih. výtah byl vyhotoven a přiložen ke spisům, že přece se tím nestalo nic jiného, než že byly v jednom podání spojeny dvě žádosti, což je přípustné, a že je to také v zájmu rychlého vyřízení věci a že přece snad nevyžaduje žádný formální předpis toho, aby vymáh. strana žádala zvláštní žádostí nejdříve o vyhotovení úřed-

ního výtahu, aby ten výtah byl soudem právnímu zástupci zasílán a tímto teprve se žádostí o povolení exekuce témuž soudu opět vracen, když vše to může býti mnohem rychleji a jednoduše vyřízeno tím, že soud dá knih. oddělení příkaz, aby žádaný knih. výtah vyhotovilo a předložilo s knih. žádostí, která přece také do knih. oddělení musí jíti. Mimo to uplatňovala vym. strana ve stížnosti, že nepředložení knih. výtahu neopravňovalo soud I. instance k zamítnutí žádosti, nýbrž nejvýše k tomu, aby soud vyzval vym. stranu k předložení chybějícího osvědčení, ježto by šlo jen o formální nedostatek (§ 84, 85 civ. ř. s. a § 78 ex. ř.), dovolávajíc se rozhod. nejv. s. 9040 sb. n. s., kdež výslovně se praví, že ustanovení § 133 č. 1 a 2 ex. ř. sice ukládá vym. věřiteli navrhujícímu, aby byla povolena nucená dražba, by předložil listinná osvědčení v ustanovení tom uvedená, ale že nesplnění té povinnosti při podání návrhu nemůže zavdati důvodný podnět, aby exekuční návrh byl pro tento formální nedostatek zamítnut, an zákon (§ 844 a 85 c. ř. s. a § 78 ex. ř.) ukládá soudu, aby z úřední moci nařídil odstranění formálních vad, což platí, jak to sluší podle předpisů § 171 jedn. ř. usuzovati, ve příčině uvedených povinností vymáhajícího věřitele. Kr. s. v P. tuto stížnost však z a m í t l s odůvodněním, že připojení listinného osvědčení podle § 133 jest podmínkou pro povolení nucené dražby a že nelze nedostávající se podmínku tuto nahraditi tím, že by se v exekučním návrhu současně žádalo za vydání tohoto listinného osvědčení. V dalším pak rekur. soud v přímém opaku toho, co uvádí nejv. soud ve svrchu citovaném rozhodnutí, praví doslovně: »Nelze také tvrditi, že nedostatek listinného osvědčení je formální vadou návrhu — jak to učinil nejv. soud v rozh. č. 9040 Sb. Vážného, vždyť ve smyslu ustanovení § 135 ex. ř. poznámka, že dražební řízení bylo zahájeno, má určité následky jak pro budoucí nabyvatele nemovitosti, tak i pro věřitele, pro něž tato poznámka byla vykonána, pro přednost práva k uspokojení, které vym. věřitel má, rozhodna jest doba, ve které žádost za výkon poznámky došla knih. soudu, anebo — je-li knih. soud povolán sám dražbu povoliti, doba, kdy podán byl návrh na dražbu (§ 29 ob. zák. knih.) — vrácením návrhu k doplnění poškozovány by byly práva oněch věřitelů, kteří návrh podají v mezidobí po vrácení návrhu předešlého věřitele k opravě — avšak úplný — tomu nelze dovoliti v zájmu priority v poz. knize — a kromě toho brání tomu ustanovení knih. zákona, že o návrzích dlužno rozhodnouti bez předběžného šetření (§ 95 knih. z.) (viz Neumannův Komentář k exekučnímu řádu z r. 1906 k § 133 ex. ř.).«

P o z n. z a s. K tomu podotýkám, že pohledávka vymáhající strany byla již na pozemcích povinné strany dříve nuceným zřízením zástavního práva zjištěna, takže poznámka zahájení dražebního řízení neměla na prioritu práv vymáhající strany vůbec žádného vlivu. Případ je také ilustrací k tomu, jak přes stálé mluvení o přetížení soudů si tyto samy přidělávají práci, nehledě k tomu, že přidělávají práci i advokátům pracujícím zadarmo v případě,

jako je výše uvedený, když jsem vymáhající stranu zastupoval na právo chudých jakožto zástupce ustanovený advokátní komorou.

»Československý Kompas« vydal již XXXIII. svazek své polooficielní sbírky Komentované zákony RČS, a to: »**Zákon o trestním soudnictví nad mládeží**«, který uspořádali dva čelní členové ministerské komise, pověření sepsáním osnovy tohoto zákona, totiž její předseda univ. profesor JUDr. Aug. Miřička a JUDr. Otto Scholz, vrchní odborový rada ministerstva spravedlnosti. Všichni, kdož jakýmkoli způsobem jsou účastni v trestním soudnictví nad mladistvými provinilci nebo mají zájem na jejich osudu, uvítali s radostí, že konečně — post tot discrimina rerum — se podařilo tento důležitý výsek státního konání spravedlnosti, podle příkladu četných jiných států, postaviti na pevný podklad moderních zásad. Stalo se tak zákonem ze dne 11. III. 1931 č. 48 Sb. z. a n. o trestním soudnictví nad mládeží, jenž nabyl účinnosti 1. X. 1931 a nahradil zastaralé normy platného práva trestního, hmotního i procesního, uvedenou oblast dosud ovládající. V zákoně je též přihlíženo k právu platnému na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

Podrobný věcný rejstřík a hlavně prováděcí nařízení a výnosy, které vyšly až v těchto dnech, vydání sice pozdržely, ale zato kniha bude vítanou pomůckou zejména pro ty, kdo budou míti přímo či nepřímo účast na provádění tohoto zákona, ať jako osoby úřední, soudcové laičtí či jako dobrovolní pracovníci v péči o mládež provinilou.

Toto dílo, vyšlé nákladem »Československého Kompasu« na Smíchově, má 310 stran, je v plátně vázáno a cena je Kč 70·—.

Nové soudní poplatky doplněné ustanoveními vzhledem k novému konkursnímu a vyrovnacímu řádu byly nově upraveny zákonem ze dne 16. VII. 1931 č. 120 Sb. z. a n. Tento zákon vyšel knižně jako důležitý dodatek »Advokátní a notářské sazby a soudních poplatků« od A. Hartmanna, přednosty legislat. odboru ministerstva spravedlnosti, která vyšla na jaře r. 1930. Cena brožovaného výtisku je Kč 12·—. Je zvlášť důležité, aby všichni, již mají Hartmannovu »Advokátní a notářskou sazbu a soudní poplatky« (sv. IX. sbírky Komentované zákony RČS) zakoupili si tento nepostradatelný doplněk, neboť jím se stane z jejich díla opět příručka, která stanoví tarify a rozličné poplatky soudní podle dnešního stavu.